

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз1 1/2022
16.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Бате Цветковића, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела утаја из члана 207. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Живковића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1163/17 од 26.02.2018. године, у седници већа одржаној дана 16.03.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Живковића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1163/17 од 26.02.2018. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 354/17 од 30.08.2017. године окривљени АА је на основу члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело утаја из члана 207. став 4. у вези става 1. КЗ. Истом пресудом на основу члана 258. став 3. ЗКП оштећени су упућени да имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку, док је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1163/17 од 26.02.2018. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Ваљеву и преиначена пресуда Основног суда у Ваљеву К 354/17 од 30.08.2017. године тако да је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела утаја из члана 207. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Истом пресудом оштећени је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду КжЗ 12/18 од 06.07.2018. године одбијена је као неоснована заједничка жалба окривљеног и његовог браниоца, а пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1163/17 од 26.02.2018. године, потврђена.

Против правоснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1163/17 од 26.02.2018. године бранилац окривљеног АА - адвокат Драган Живковић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, укине побијану пресуду или је преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је решењем Кзз 1258/2018 од 20.11.2018. године одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Живковића који је поднет против напред наведене правоснажне пресуде.

Одлуком Уставног суда Уж- 14469/2018 од 18.01.2021. године под тачком 1. усвојена је уставна жалба АА и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Кзз 1258/2018 од 20.11.2018. године подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење, зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, док је у преосталом делу уставна жалба одбачена. Истом одлуком под тачком 2. поништено је решење Врховног касационог суда Кзз 1258/2018 од 20.11.2018. године и одређено је да исти суд донесе нову одлуку о захтеву за заштиту законитости изјављеном против правоснажне пресуде Апелационог суда у Београду КжЗ 12/18 од 06.07.2018. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правоснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву као разлог подношења истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, наводећи да радње које се окривљеном стављају на терет не могу представљати кривично дело из разлога што недостаје објективни елемент кривичног дела утаје јер су се возила као поверене покретне ствари налазиле у притежењу окривљеног по правном основу који води стицању својине, па се самим тим у конкретном случају ради о грађанско – правном односу. Из напред наведеног разлога је неспорно да не постоји биће кривичног дела које се окривљеном ставља на терет, па самим тим ни кривично дело. На овај начин бранилац окривљеног суштински истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 207. став 1. Кривичног закона прописано је да ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист, присвоји туђу покретну ствар која му је поверена, казниће се затвором до две године и новчаном казном, док је ставом 4. тог члана, прописан тежи облик утаје, а наиме када вредност утајених ствари прелази износ од 1.500.000,00 динара или утајена ствар представља културно добро, односно добро које ужива претходну заштиту, у ком случају је прописано да ће се учинилац казнити затвором од једне до осам година и новчаном казном.

Изреком правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1163/17 од 26.02.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је критичном приликом у време наведено у изреци пресуде, способан да схвати значај свога дела и управља својим поступцима, при томе и свестан да је његово дело забрањено, као директор ПД „ББ“ д.о.о. ..., у намери, да другом прибави противправну имовинску корист, присвојио два теретна возила марке „Сканија“..., чија је вредност 180.000 евра у динарској противвредности 16.920.000,00 динара, које је наведено друштво добило на коришћење у закуп по основу закљученог Уговора о финансијском лизингу са оштећеним „Сканија кредит“ А.Б. Шведска, ... и по ком уговору је оштећено ПД задржало право својине над овим возилом све до потпуне исплате купопродајне цене уз уговорену забрану располагања наведеним теретним возилом од стране корисника лизинга, тако што је након регистрације наведених теретних возила иста отуђио НН лицу, након чега је ПД „ББ“ д.о.о. ..., престало са плаћањем уговорних обавеза... а наведена теретна возила до сада нису враћена оштећеном ПД, нити је њихова цена исплаћена.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане правноснажне пресуде јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела утаја из члана 207. став 4. у вези са ставом 1. КЗ, односно јасно произилази да је окривљени критичном приликом на описани начин предузео радње извршења наведеног кривичног дела, јер је у намери да другом прибави противправну имовинску корист, присвојио два теретна возила марке „Сканија“, власништво оштећеног, која су му поверена (по основу уговора о лизингу и закупу), а при чему вредност утајених ствари прелази износ од 1.500.000,00 динара.

Стога су, по налажењу Врховног касационог суда, неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује да је доношењем побијане правноснажне пресуде на штету овог окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи да суд није реаговао на тврдње окривљеног да се возила налазе у поседу ВВ из ... и да он не жели исте да врати односно да је немогуће ступити у контакт са њим, које тврдње је

окривљени понављао током целог поступка. Из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости правноснажну пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа од стране суда, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости наводи да има право на правично суђење предвиђено Уставом и међународним прописима и стандардима а чиме се у суштини указује на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев који је поднет 02.10.2018.године, није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Живковића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председника већа-судија
Дубравка Дамјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић